

Ergül Sirkintı

- şiirler -

Yayın Tarihi:

03.07.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ergül Sirkintı

Eserleri:

.Children Shouldn't Die

Happy thumbs up because someone,
Someone must not die.
Most important of all,
Should not children;
One of the dead

Ergül Sirkıntı

.Çocuklar Ölmesin

ÇOCUKLAR ÖLMESİN
Mutlu yaşasın diye birileri,
Ölmemeli birileri.
Hepsinden önemlisi,
Ölmamalı çocuklar;
Ölen birileri.

CHILDREN SHOULDN'T DIE
Happy thumbs up because someone,
Someone must not die.
Most important of all,
Should not children;
One of the dead

Ergül Sirkıntı

.Şehit Ömer Halisdemir

Şehitlik bizlere en yüksek rütbe
En büyük kaygımız bu güzel ülke
Her Türk'ün ülküsü bu dava yüce
İçimizden biri Şehit Ömer'im
Türk'ün öz çocuğu Şehit Ömer'im

Öyle bir gece ki ülkem savrulur
Milletim devleşir devlet kurtulur
Er meydanında bu oyun bozulur
Ruhsuzlara meydan okur Ömer'im

Hain kuklalarca silah çekilir
Ay yüzlü Ömer'e ateş edilir
Lanet namertler mertliği ne bilir
İyi ki o gün sen vardın Ömer'im
Seni vuranlar vurulsun Ömer'im

Dualar edilir adın anılır
En güzel bebekler ismini alır
Milletim sayende payidar kalır
İsmin hayırla anılır Ömer'im
Ruhunuz şad olsun Şehit Ömer'im

Ergül Sırkıntı

Anladım

Yıl iki bin otuz beş
Günler geçti.
Aylar ayları kovaladı,
Yıllar yılları.
Ayna karşımda,
Saçlarımdaki karlara bakıyorum.

Karlar!
Vücudu örten bir yorgan gibi,
Örtmüş başımı.
Ya içindeki tek tük siyah saçlar.
Genliğimi hatırlatıyorlar bana.
Bakamıyorum artık aynalara.
Anladım yaşım son baharda.

Hatırlamıyorum,
Ne zaman yaşadım yazı.
Daha dün mevsim ilkbahardı.
Yoksa rüyadamıyım söyle,
Nedir bu dilinden düşürmediğin,
Hazan yaprakları,
Hatıralarımın ozanı.

Hatıralar!
Zamanın dili.
Yalan da olsa al götür,
İlkbahara beni.
Bir daha göreyim,
Farkında olmadan geçirdiğim,
O güzel mevsimi,

Ergül Sırkıntı

Annemize Şiir

Gelin şiir yazalım annemize
Kelimeleri özenle yerleştirelim her satıra
İlmek ilmek ekleyelim sevgimizi
Yapmacık değil sade olsun dilimiz
Annemiz gibi saf
Annemiz gibi temiz
Annemiz gibi içten
Şayet kelimeler anlatamazsa sevgimizi
Biliyoruz affeder annemiz bizi

Şiirin bir bölümünde
Çiçekler sunalım annemize
Hem de en nadide çiçekler
Ben kardelen sunayım
Sen gelincik
Bir başkası nergis
Yok yok papatya olsun
Ayşe annemin papatyaları
Saf temiz beyaz yapraklı
Her yerde açan papatyaları

Şiirin bir başka bölümünde
Yemekler sunalım annemize
Ayak üstü yemekler değil
Annemizin yemeklerinden olsun
Boram boram Anadolu kokan
Damak tadımıza uygun yemekler

Anılarla sürdürelim şiirimizi
Bir satırda
Sevgisini koyalım kalbimize
Bir diğerinde
Başımızı dizine
Bir diğerinde de
Elimizi eline
Değdiği yerde gül biten
O müşfik mübarek eline

Ayıralım şiirin son bölümünü
Türk milletinin kutsal analarına
Nene Hatunlara Kara Fatmalara
Onlardır bize gösteren bugünü
Unutmamak gerek
Çünkü onlar annemizin dünü

Olmadı bu şiir olmadı
Annemize yazılan şiir
Daha da güzel olmalı
Sana layık değil diyerek
Gidip sunalım şiirimizi
Beğenmese bile
Biz biliyoruz

Affeder annemiz bizi

Ergül Sirkıntı

Ay Yıldız

Hilal ile yıldız yanyana güzel
Sudaki yansımaları çok özel
Gece seyrine doyum olmasada
Bu ikili Türk bayrağında güzel

Ergül Sirkintı

Başka Başka

Bu sözlere karnım tok
Beynin var aklın hiç yok
Senin gibi çok mu çok
Söz başka öz bambaşka

Ergül Sirkintı

Batılı Canavar

Darbe yoksa terör var.
Bombalar bir bir patlar
Boş durmuyor alçaklar
Gaziantep kan ağlar
Failler açık ve net
BATILI CANAVARLAR

Ergül Sirkıntı

Ben

Ben var ya Şu ben
Ben de anlamadım kimdir ben
Bazan mutluluk sarhoŐu
Bazan Şiir delisi
Bazan da Karadeniz'de batmıŐ gemisi
Bir sır vereyim acayip biridir kendisi
Arabesk dinler ama sevmez
Rock pop nedir bilmez
Gülü sever ama hiç belli etmez
Bütün bunlar azmıŐ gibi
Çayı sevmeyen ben
Kokoreç yemeyen ben
Üstelik bilipte bilmez gibi görünen
Askerde çok iyi sürünen
Dost kaziğı ile her gün döğünen
Yine ben yine ben

Ergül Sirkıntı

Bu Yazı

Bir türlü bitmez oldu kış ayazı
Getiremedim beklediğim yazı

Şimdi sadece satırlarda kaldı
Yazdığım elli bir nazımlı yazı

Güllük gülistanlık bir bostan iken
Virane oldu gezdiğim bu yazı

Ayazlı günlerim sürdükçe sürdü
Bu imiş alnıma yazılan yazı

Ergül Sirkintı

Çanakkale

Ne kadar kudurduysa da kuduz itler
Elif gibi dimdik durdu Koçyiğitler

Ergül Sirkintı

Çocuklar Ölmesin

21. asrın yeni modası,
Bomba modası.
İadelisi, taahhütlüsü,
Çocuk katili, akıllısı.
Hepsi vahşi, hepsi katil.
Tomahawk, crius,
Misket, napalm.
Bırak kullanmayı bunları
Üretmek bile,
Alçaklığın en alçakcası.

İşte!
Zifiri karanlığı aydınlatıyor,
Bombalarıyla birileri.
Ödettiriyor biri bedel,
Bedel ödüyor birileri.

Suçsuz yere tek bedel ödeyen,
Çocuklar;
Kimi,
savaşın muharip olmayan şehidi.
Kimisi de
savaşın yetimleri.

Bak!
Mahzun bir çocuk.
Belli ki çok korkmuş,
Hep titriyor minik elleri.
Memleketi müstemleke,
Adı yetim.
Benzemiyor anne eline,
Emperyalistlerin soğuk elleri.
Şanslı sayıyor kendini.
Çünkü o,
Mahallenin kurtulan tek çocuğu,
Tek yetimi.

Mutlu yaşasın diye birileri,
Ölmemeli birileri.
Hepsinden önemlisi,
Ölmamalı çocuklar;
Ölen birileri.

Ergül Sırkıntı

Derdi

Sürekli öğretmen olacağım derdi.
Tek derdi üniversiteye gitmekti.
Fırsat vermedi yakalandığı derdi.
Sabah çiçek derdi akşam hakka erdi.

Ergül Sirkıntı

Develi

Erciyes'in tepeleri aşıldıktan sonra
Tekir Yaylası'ndan kıvrım kıvrım bir yol gider
Büyük küçük araçlar dizilmiş sıra sıra
Türkmen diyarı şirin bir memlekete gider

Güzel Develi büyük bir ovaya yayılmış
Sultan Sazlığı'na kuşların göçü başlamış
Erciyes en nadide çiçeklerle donanmış
Yörük sürüleri Tekir Yaylası'na gider

Meydan ay yıldızlı al bayraklarla donanmış
Kahramanlık türküleri dört bir yanı sarmış
Herkes yüce Allah'a sevgiyle avuç açmış
Kınalı kuzular tekbirle askere gider

Aşık Seyrani bu güzel şehirde yaşamış
Köşkpınar, Elbiz'de rengarenk çiçekler açmış
Üniversite bu şehre ne güzel yakışmış
Ellerinde kitap gençler aydınlığa gider

Türkmen boyları Develi'de sanki kök salmış
Alperenlik ruhu burada hep diri kalmış
Gençleri Türk tarihine sımsıkı sarılmış
Hepsi de şanlı atasının izinde gider

Ergül Sirkıntı

Dik DuruŖ

Seni yok sayanları sen de yok sayacaksın
Dümdüz yürüyerek, Allah'a dayanacaksın

Ergül Sirkintı

Erciyes

Sen bana söylemiştin
Bahar aylarının kışlı
Yollarının zikzaklı olduğunu
Nergis ve kardeleni tanımadığını
Kuşlarla arkadaşlık yapmadığını söylemiştin
İçinde kopan fırtınaları
Bir bir söylemiştin bir kış günü kaygan yollarında
Kelimeler dudaklarından saf saf dökülmüştü
Ay karanlık gecelerde

Sanırım baharın yine kışlı
Yolların zikzaklı Erciyes
Nergis ve kardelenle tanışmadın
Kuşlarla da hala arkadaşlık yapmadın

Fırtınalara alışmıştın
Ama artık direncin kırılmış gibi
Karlı kış günleriyle arkadaş olan sen
Nedendir bilmem üşür gibisin
Hem de şu yaz günlerinde

Korkuyorum
Zikzaklı yolların hep artacak
İçinde fırtınalar hiç dinmeyecek diye
Nergis ve kardeleni tanıyamamandan
Gelinciği görememenden
Gülü kökleyememenden korkuyorum
Dört mevsimin yaşandığı ülkemde
Korkuyorum bu alın yazın
Değişmez senelerce

Ergül Sırkıntı

Erciyes Baharsız

Yağmur baharsa Erciyes baharsız
Bahar nisansa Erciyes nisansız

Ergül Sirkıntı

Erciyes Yalnız Kaldı

Bulutlar göçüp gitti karları O'na kaldı
Gökte gezen yıldızlar başında donakaldı

Buz gibi bir gecede sona erdi sözleri
Bam teli de kopunca telsiz bir sazı kaldı

Apaydınlık evlerde sönerken tüm ışıklar
Gece karanlığında Erciyes yalnız kaldı

Ergül Sırkıntı

Erciyes'e Ksen Bulut

Kayseri ovasında bahar
Erciyes'te fırtına, tipi, kar
Bakmayın soğuğuna kışına
Erciyes'in içinde volkan kaynar

Herkesin gözünde dağ şehre nimet
Erciyes ovadaki gle hasret

Erciyes'in ulu doruklarında
Koparken kızıl kıyamet
Aşağıda şmesin diye gl
Bütün rzgrları etti skt
Anlamaz bunu ne hikmetse
Erciyes'e ksen bulut

Ergül Sirkıntı

Ergenekon'dan Çıkış

Ergenekon'dan çıkıp dört bir yana
Turan illerinden bir millet yürür
Anadan doğar biner kıratına
Geçmişten bugüne bir millet yürür

Cenge çıkınca rüzgârla yarışır
Gobi çölü toz dumana karışır
Vatan için göz kırpmadan savaşır
Şol Çin üzerine bir millet yürür

Attila ordusu Ural'dan akar
Kavimlerin hepsi önünden kaçar
Aşılmaz bentleri sel olur yıkar
Roma üzerine bir millet yürür

Alparslan'ım düşmana korku salar
At üstünde beş vakit namaz kılar
Tek yüce yaradana avuç açar
Malazgirt'e şanlı bir millet yürür

Kosova'da fırtınalar estirir
Karşı çıkana haddini bildirir
Şehadet öncesi tekbir getirir
Balkan dağlarına bir millet yürür

Ne güzel söylemiş yüce peygamber
O askerler ne güzeldir demişler
Fetih uğruna edilmiş yeminler
Bizans üzerine bir millet yürür

Sînâ çölünü iki günde aşar
Yavuz selim tesbih gibi gürz sallar
Nil boylarında şimşek gibi çakar
Mısır ülkesine bir millet yürür

Genç Osman'a çocuk derdi askerler
Henüz yaşı onbeş en önde gider
Allah Allah deyince yer gök inler
Bağdat diyarına bir millet yürür

Aynı anda yedi yerde savaşır
Yedi düvelin kafası karışır
Yiğitlikte birbiriyle yarışır
Düşman üzerine bir millet yürür

Çanakkale önünde İngilizler
Yetmedi Fransız, Anzak, Hintliler
Ölümü göze aldı Mehmetçikler
Cennet-i âlâya bir millet yürür

Gazi ata binmiş Samsun'dan gelir
Doğuda destan yazar Karabekir

Sakarya'da dūřman esir edilir
Yunan ũzerine bir millet yũrũr

Orta Asya'da adı koca Gŕktũrk
Karabağ'da Oğuz İnel'de Yŕrũk
Kerkũk'te Tũrkmen Anadolu'da Tũrk
Gelecek çağlara bir millet yũrũr

Ergũl Sirkıntı

Gece

Gece iki hece
Karanlık çökünce
Kuşlar yuvasına dönünce
Pencerelerden ışık süzülünce
Sokak lambalarında ışık görülünce
Hemen gökte doğumlar başlar şirince
Başta çoban yıldızı görünür ilk önce
Ay dede bazen gelir bazen gelmez keyfince
Daha sonra diğer yıldızlar eşlik eder bu sevince
Gecenin sonuna doğru onlar birer birer çekip gidince
Yeni bir güne merhaba deriz Güneş doğudan yükselince

Ergül Sırkıntı

Gördüm

Rengarenk çiçekler doğaya nakış
Her rengin içinde sevdâyı gördüm
Her sevdanın içinde mevla varmış
Mevlayı sevdanın içinde gördüm

Ergül Sirkintı

Gördüm

Maskeler düştü bin bir değişik yüz
Karanlık bitti her yer güpegündüz

Ergül Sirkintı

Görmezlikten Gelemem

Bana değmeyen yılan bin yaşasın diyemem
Bir yerde zulüm varsa görmezlikten gelemem

Ergül Sırkıntı

Güzeller Güzeli

On dört asır geçti ümmetini terk edeli
Bırakmıştın bize en doğru ve en güzeli
Dünya vahşete boğuldu sen gittin gideli
Ümmetin sana ağlar ey güzeller güzeli

İnsanlık kan ağlıyor tüm sabırlar tükendi
Ümmetin sana milyonlarca şehit gönderdi
Kurtuluş ümitleri hiçbir zaman bitmedi
Ümmetin seni arar ey güzeller güzeli

Her yerde kol geziyor Ebu Cehl'in askeri
Vahşi silahlar soldurdu minik bedenleri
Hiç kimse görmez oldu zavallı yetimleri
Ümmetin sana muhtaç ey güzeller güzeli

Adalet güçlüden yana bozdular düzeni
Mazlum milletlere giydiriyorlar kefeni
Ehli salib yaşla doldurdu bütün gözleri
Ümmetin seni sorar ey güzeller güzeli

Doğru insanların azalıyor ayak izi
Gıybet, riya, rüşvet, iltimas bıktırdı bizi
Her nefeste tebessümle anıyoruz sizi
Ümmetin sana hasret ey güzeller güzeli

Bize getirdiğin emanetin çok değişti
Hurafeler bir bir hayatımıza yerleşti
Şüğüünüz bu dünyada artık sana dönmeli
Ümmetin seni sever ey güzeller güzeli

Sevgili Firdevste ayırdın mı yerimizi
Ne olur mahşerde kolaylaştır halimizi
Ol sırat ortasında bırakma elimizi
Ümmetin himmet bekler ey güzeller güzeli

Kalplerde senin sevgin hiçbir zaman bitmedi
Seni görme arzusu gönlümüzden gitmedi
Şeni çok seviyoruz ey mübarek Mekke'li
Ümmetin seni özler ey güzeller güzeli

Ergül Sırkıntı

Hak yolunun yolcuları

Zâlim kasıp kavursa da her yeri
Hak yolun yolcuları dönmez geri
Mağlûptür bâtil yolun galipleri
Gâliptir hak yolunun mağlûpleri

Ergül Sirkıntı

Halep

Bu sahte sınırı kimler çizmiş acep
Bir yanı Antep bir yanı öksüz Halep

Ergül Sirkıntı

Halep

Halep'te çocuklar aç ve susuz
Türkmen Dağını yakıyor soysuz
Hala görmezden gelsede dünya
Soylular direniyor; aç susuz
Soylular direniyor; uykusuz
Soylular direniyor; korkusuz

Ergül Sirkıntı

Halep'in Soyluları

Gökten Yağsa da soysuzun bombaları
Yiğitçe direniyor Halep'in soyluları

Ergül Sirkintı

Hasret

Belki bir gün bahar gelecek
Gelincikler, papatyalar açacak kırlarda
Akıncıların nal sesleri duyulacak
Tuna ve Nil boylarında

Bülbül sesleri minarelerden
Daha gr yükselecek
Hilalin geceyi aydınlattığında

Ve ay yıldızlı al bayrak
Gururla dalgalanacak
Misak-ı Milli'nin her noktasında

Ergül Sırkıntı

Hemşire

Hayata henüz başlarken dünyada
Elimizden tutan hemşire oldu
Acıarla dolu hayat yolunda
Yüzümüze gülen hemşire oldu

Savrulduk kazada yol ortasına
Kanımız oluktan akarcasına
Tam kapılmıştık ki umutsuzluğa
Elimizden tutan hemşire oldu

Cephede savaşırken ölesiye
Şehadet nasip olurken herkese
Yoktu yaramızı saracak kimse
Yaramızı saran hemşire oldu

Düşmüştük hastalığın pençesine
Gider iken sonsuzluk alemine
Tertemiz ak önlüğü ile yine
Yanımızda olan hemşire oldu

Ergül Sirkıntı

Hürriyet

Var mı yok mu bilinmez
Gerçek anlamını kimse bilmez
Herkes hür olduğunu söyler
İçlerdeki esaret sezilmez

Hala anlamış değilim
Gelin gibi süzülen pınar
Neden teslim olur
Hırçın bir ırmağa
Tabiat niçin canlanır
Yok olacağını bile bile
Çocuklar niçin doğar
Bu kargaşa mevsiminde

Neden başka çiçeğe bakmaz
Israr etse üzülecek diye gül
Sükut etmeyi tercih eden bülbül

Cevaplar belli mecburiyet
Peki öyleyse nerde HÜRRİYET

Ergül Sırkıntı

İlkbaharda Zemheri

Yıl iki bin on bir, mart on bir de
Zaman su gibi akarken en kutsal günde
Puslu, bulutlu, karlı bir cuma öğlesinde
Erciyes yine yalnız, yine mahzun
İlkbahar içindeki zemheri mevsiminde

Ergül Sırkıntı

Kansız

Ay yıldızsız her toprak ıssız mı ıssız!
Türk yaşar mı hiç Ezansız, Vatansız?
Ezan, Vatan, Bayrak bizim baş tacımız,
Anlamaz bizi bunlardan yoksun kansız.

Ergül Sirkıntı

Kayseri

Ben Kayseri,
Medeniyetler şehri.
Uzun bir aradan sonra,
Küçük Asyanın merkezi.
Her yerimde tarih kokar,
Kıyıdaki kum misali.
Geçmişe yelken açar,
Tarihçi mirasımınla.
Geçmişe özlem duyar,
İnsanlar varlığımla.

İşte Hitit,
İşte Roma,
Bizans dünkü çocuk sayılır.
Hamamlar, Kaleler, Mabetler,
Hep benimdir.
Benim servetim.
Yanı başımdaki Erciyes,
Benim kayak merkezim.

Bilim bende.
Sanat bende.
Kültür bende.
Bu toprakları cennet yapan,
Güzel insanlar bende.

Nice savaşlar gördüm,
Bir milleti bitirir.
Nice savaşlar gördüm,
Biten milleti diriltir.
İşte Cihan Harbi,
İşte Sakarya.
Yedi düvel saldırdı,
Aziz vatanıma.
Sarıldım silaha,
Okudum meydan,
Haykırdım haklı davamı,
Bütün cihana.
Sonunda kavuştuk Anadolu'ya; ya.
Cumhuriyetle şehirlere şah oldum.
Bir kalenin etrafındayken,
Koca ovaya kuruldum.

Ergül Sirkintı

Kayserili Çocuk - 1

Kayserili demiş ki babasına
Tam beş lira para gerekli bana

Baba çatmış kaşlarını çocuğa
Yavruyu sanki azarlarcasına

Anlamadım dört lira mı istedin
Sen üç lira ile yetinmelisin

Al oğlum şu iki lirayı demiş
Bir lira ile işi geçiştirmiş

Baba aklınca düşmemiş tongaya
Afacansa başlamış kahkahaya

Söyle yaramaz sen niçin gülersin
Parayı az verdim bunu bilirsin

Babacığım bu işte geçtim kara
Lakin bana çok fazladır bu para

İhtiyacım vardı elli kuruşa
İki katını verdin sen çok yaşa

Ergül Sirkintı

Kayserili Çocuk - 2

Küçücük çocuk oynarken elindeki altınla
Ecnebi ona yaklaşır güler yüzle dostlukla

Altını hemen almalıyım der hile yoluyla
Nasıl olsa çocuktur kandırırım bir oyunla

Elindeki şekeri göstererek afacana
Bunu veririm elindekini verirsen bana

Kayserili çocuk der ki hay hay neden olmasın
Sen öncelikle benim dediğimi yapmalısın

Eşek gibi anırman gerek bunu vermem için
Şekerin de sana kalsın küçük çocuğun için

Ecnebi bir altın için kabul eder bu işi
Başlar anırmaya sesi sanki eşeğin sesi

Anırmayı bitirir işlek sokak ortasında
Haydi çocuk ver altını der utana sıkıla

Küçük çocuk hayretler içinde başlar gülmeye
Cevap verir kendisini saf sanan ecnebiye

Sen eşek halinle bunun değerini anlarsın
Beyinsiz gafil sen beni enayimi sanırsın

Ergül Sırkıntı

Kutlu Yürüyüş

Gemiye terk edeceklerse etsin Tayfalar
Nasıl olsa hepsini yutacak azgın sular
Kaptan bu mübarek gemiyi yüzdürmeye bak
Umudu sana bağlar boynu bükük yolcular

Bırak yükseldikçe yükselsin azgın dalgalar
Önüne çıkarsa çıksın yalçın kayalıklar
Yalnız değilsin yanındadır tüm inananlar
Asla dönmez kutlu yürüyüşe katılanlar

Boşa gitmez bu yolda atılan tüm adımlar
Satılmışlar ne söylerse söylesin ne çıkar
Bu yolda kutsaldır çekilen bütün cefalar
Seni terk etmez bu yürüyüşe katılanlar

Ergül Sirkintı

Maç

Hangi kanalı açsam maç
Milleti uyutmak amaç

Ergül Sirkintı

Milletim Uyan - 1

Esir eder seni cebindeki dolar.
Hem de torununun torununa kadar.
Kesen sadece çok çalışmakla dolar.
Yılma diren ve güven sonsuza kadar.

Ergül Sirkıntı

Milletim Uyan - 2

MİLLETİM UYAN
Elde coca cola cepte dolar
Kanını emerler azar azar
Milletim bu nasıl serbest pazar
Amerika mezarını kazar
01.08.2007

Ergül Sirkıntı

Noktalama İşaretleri

Noktayı sevmem esareti yaşatır
 Ünlem bana geçmişimi hatırlatır
 Virgül yorucudur yolumu uzatır
 Soru her şeyim ufkumu aydınlatır

Ergül Sirkıntı

Öksüz Vatan

Zalimin zulmüyle inleyen öksüz vatan
Yok mu elinden tutacak Doğu Türkistan

Ergül Sirkıntı

Sarıkamış Şehitlerine

Ulaştı Yemen'e payitahttan
Padişah fermanı.
Haber redif alaylarını sardı:
Moskof'un kara bulutu sarmış
Sarıkamış semalarını,
Çabucak yetişilecek
Temizlenecek vatan toprakları.

Dikenli güllere veda edip
Bu kez dönülecek Yemen'den,
Başka bir vatan köşesi
Kurtarılacak tez elden.

Elveda Yemen, elveda Sana!
Artık düşman gibi bakma,
Dönüyoruz baksana.
Kader attı bizi 3. orduya;
Göğüs gereceğiz Sarıkamış'ta
Rus'a ve karakişâ.

Yetiştî Mehmet,
Nefes nefese
Sarıkamış önlerine.
Sarıkamış benzemiyor
Yemen ellerine.
Sana'da yanarken ayaklar,
Sarıkamış'ta buz kesiyor dudaklar.

Yürüdü Mehmet'im, günlerce yürüdü.
Dayanmak gerek bugün namus günü.
Ha gayret! aşılınca üç tepe,
Burun buruna gelinecek,
Moskof askeriyile.
Boğacak Mehmet'im düşmanı
Kışın bile akan teriyile.

Bir tepe aşıldı,
Sıra ikincide.
Sıcaklık onlarca eksi derecede.
Durdu harekât Sarıkamış önlerinde
Ter soğudu, buz oldu,
Yapıştı vücuda katmer katmer,
Dondu ayaklar ölümden beter.

Enver Paşanın ihtirası
Dinmez mi dinmez.
Doksan bin gül soluyor
Sanki bunu bilmez.
Burası kor altında
Çekip gidilmez;
Sarıkamış Yemen oldu
Gidenler gelmez.

Taarruz emri üst üste
Tekrarlandı yeniden:
Alınacak Sarıkamış
Kahpe Rus'un elinden.

Emre itaat namustu,
Mehmet'in yemini.
Öleceğini bile bile
Bir adım atmadı geri.
Hücuma geçtiler üç koldan,
Allahüekber dağlarına.
Bir bir yükselmeye başladılar
Şehitlerin katına.

Seksen bin vatan evladı,
Atamadan tek bir kurşun
Kahpe Moskof'a.
Uyanmamak üzere
Hepsi daldı derin uykuya.
Birden bir ses yankılandı,
Gecenin ıssız karanlığında.
Kerkük'lü bir erin dilinde
Dönüşüverdi Yemen türküsü
S A R I K A M I Ş ' A.

Doğuda güneş yok bu ne tufandır?
Askerde elbise yok bu ne dıramdır,
Sarıkamış kışları ne de yamandır.

Adı Sarıkamış, gülü sararmış,
Giden gelmedi, acep ne varmış?
Burası şarkmış, dağı hep karmış,
Giden gelmedi, acep ne varmış?

Sarıkamış önünde bir sessizlik var.
Bakın üstümüze acep nemiz var?
Yazlık elbiseyle tüfengimiz var.

Adı Sarıkamış, gülü sararmış,
Giden gelmedi, acep ne varmış?
Burası şarkmış, dağı hep karmış,
Giden gelmedi, acep ne varmış?

Ferman gel demişti, koşarak geldik.
Burası kış imiş, bunu bilmedik.
İşte ölüyoruz, yine dönmedik.

Adı Sarıkamış, gülü sararmış,
Giden gelmedi, acep ne varmış?
Burası şarkmış, dağı hep karmış,
Giden gelmedi, acep ne varmış?

Ergül Sirkintı

Sendikacılık

Sendikacılık onurlu olmaktır
İnandığın doğrular uğruna
Gerekirse serden geçmek
Doğrulardan vazgeçmemektir.

Rükû müstesna baş eğmemek
Fırıldak gibi fırıl fırıl dönmemek
Üç kuruşluk menfaat için
Eğilip bükülmemektir sendikacılık

Dört ayaklı bir masa için
Dört ayaklı olmamak
Dümdüz yürümek
Dik durmaktır sendikacılık

Ergül Sırkıntı

Siyasi Partiler

Sanki dinimiz olmuş siyasi partiler
Haydi bizi kurtarsın maskeli liderler
Biliniz ki Kulâ kul olmak gâvur işi
Ey kızgın boğalar gibi önde gidenler

Ergül Sirkıntı

Son

Dışarda rüzgarın ıslık sesleri
İçerde soba pöflemesi
Bir yıl daha gömülecek
Sorgusuz sualsiz kar mezarına
İnatla rüzgara direnen yaprak
Terk etti az önce ceviz dalını
Yağmur yüklü siyah bulutlar
Beyaza dönüyor
Süt beyazına
Birazdan kar yağacak
Koca bir yılın üzerine
Solan onca çiçeklerin
Yaşanan sevinçlerin üzerine
Bir daha tekrarlanacak
Kış uykusunun tembelliği
Bir müddet beklenecek
Diriliş günü
Bunlar hep yaşanmıştı
Hem de değışmeden yıllar yılı
Aynı şeyler yaşanacak
Yine yaşanacak
Yine yaşanacak
Bu tekerrür ancak
Son nefeste son bulacak.

Ergül Sirkıntı

Sözde kardeş olduk

Halep kan ağlıyor bizler görmez olduk
Öz'de kardeş idik Söz'de kardeş olduk
Bütün kâfirlere düşman iken Öz'de
Şimdi kâfirlerle Söz'de düşman olduk

Ergül Sırkıntı

Sürgün

Öyle ki
Savrulan yaprak gibiyim
Bir diyardan diğerine
Hazan mevsiminde

Rüzgâr karayel gibi
Üşürken her estiginde
Bir yandan eriyorum
Değiyor yüreğime kor gibi

Ömür dediğin nedir ki
Olsa olsa bir gün belki
Ve şimdi vakit ikindi
Rüzgârda savrulan yaprak gibi
Bir diyardan diğerine
Sürgünüm şimdi

Ergül Sırkıntı

Şiir

Şiir doyasıya yaşamaktır,
Hayatın her demini.
Kelimelerle arkadaş olmaktır.
Anlatmaktır bütün hisleri.

Duygu yüklü bulutların,
Yoğunlaştığı mevsimdir şiir.
Yağarak pınara dönüşünce,
Bir şey beklemeden hayat verir gönüllere,
Hem de cömertçe.

Şairin görevi;
Nazlı nazlı akan duygu pınarına,
Yön vermektir kalemiyle,
Aslına dokunmadan,
Ama ustaca.

Kısacası;
Ne sihirdir ne keramet.
Biraz ahenk katarak,
Duyguları kelimelere dökmektir,
Şiirdeki marifet.

Ergül Sırkıntı

Toprak Adamı

Nasırlı eller
Açılmış ulu yaradana
Yağmur bekler
Öyle ya
Yağmur
Umuttur
Berekettir
Onun küçük dünyasında
Sonra döner toprağa
İhmal edilmiş
Yorgun
Çorak toprağa
Tüm umudunu eker
Eker de ürün bekler
Bekler toprak adamı

Adeta susturulmuş
Sorsan da bir şey söylemez
Halidir
Aradığın bütün meramı
Diliyle değil
Gözleriyle konuşur
Kendisi açta olsa
Açları doyurur
Doyurur toprak adamı

Hep çalıştı didindi
Ama yine de ezildi
Tutunduğu dal oldu
Tek bir söz
Köylü milletin efendisi
Bu söze layık olmaya çalıştı
Çalıştı toprak adamı

Bugün gönlü boş
Güveni boş
Umudu boş
Kısacası her şey bitti
Ancak bitmedi
Toprak sevgisi
Onun
Evi toprak
Ekmeği toprak
Emeği toprak
Yarın
Toprak ademin omuzlarında
Gideceği yer
Yine toprak
Yine toprak

Ergül Sirkintı

Trabzon'a Veda

Yeşilin tüm tonları
Barınır senin bağrında
Hırçın Karadeniz dalgaları
Sükut bulur kıyında
Çöker puslu hava
Yumuşak bir yorgan gibi
Ulu doruklarına
Doğa adeta gülümser
Misafirperver Trabzonlulara

Sümela size kalsın desem
Yıldızları ayaklarına sersem
Yetmedi tonlarca altın versem
Üstelik görmeleri için her yıl
Bedava turlar düzenlesem
Kabul eder mi Trabzonlular
Uzun gölü Kayseri'ye götürsem

Trabzonlular Trabzonlular
Doğası gibi saf
Arı gibi çalışkan
Yunus gibi sevgi dolu
Vefakâr insanlar

Bu yüksek yaylalarda
Hayat vardır, aşk vardır
Rengarenk çiçekler
Sanki horon tepir
Kemençe eşliğinde
Hayır dua eksik olmaz
Ninelerin dilinde

Bu şehirde zaman
Hızlı akar her nedense
Akşam güneşi batarken
Sahil ana baba günü
Balıkçılar, satıcılar
Çoluk, çocuk, genç, yaşlı
Sanki milli bayram günü
Parktaki ressamın tuvaline
Ne güzel yansımış
Yeşille mavinin düğünü

Balığa balık demez insanlar
Koca deniz kıyısında
Denizkızı da çıksa denizden
Adı hamsidir Trabzon'da

Ayrılık vakti geldiğinde
Kalbiniz kalır geride
Veda edilmez bu güzel şehre
Söz vermeden tekrar dönmeye

Elveda Trabzon
Kavuşmak dileğiyle seneye..... 21 Mayıs 2006 ZİGANA GEÇİDİ

Ergül Sirkıntı

Tuzla'da Sabah

Koşu kalk
Görevini iyi bil
06:30'da içtima var
Alayda hizaya dizil

Çavuş haykırıyor
Beyler hizaya bakın
Ahmet asteğmen söyledi
Bölük komutanının gelmesi yakın

İşte geliyor
Kıdemli Yüzbaşı Erdem Taç
Yaz günü bir babalık yapıyor
Yukardan bir düğme aç

İşte tabur komutanı
Kıpırdarsan yandın
Kurtulduk komut geldi
İkinci tabur günaydın

Ergül Sirkintı

Türk'e Sesleniş

Bütün keder etrafını sarsa da
Batsa da güneş doğar hilalimiz
Acı hasret kaderimiz olsa da
Vatan için atar bizim kalbimiz

Biliyorum senin yok ilkbaharın
Baharlara inat kardelenin var
Eksik olmasa da boranın karın
Zemherinin de başka bir tadı var

Bitecektir bir gün bu kış bu gece
Dünyanın nizamı senden sorulur
Senin biraz çaban gerek sadece
İnanç ve çaba saadet doğurur

Ah bir anlatabilsem seni sana
Seni bitiren rehavet kaybolur
Türk öğün çalış güven dön yoluna
İşte o zaman dünya selam durur

Haydi artık bekleme hep ileri
Düşmanların ezmek istiyor seni
Yolun açık olsun dönmek yok geri
Güldür artık boynu bükük ceddini

Ergül Sırkıntı

Türkmen Çocuk

Korkudan eser yok gözleri boncuk boncuk
Yedi düvele karşı koyan Türkmen çocuk

Ergül Sirkintı

Türkmen Çocuk

Havai fişek sandım resmi görünce
Sonra anladım gerçeği öğrenince
Türkmen çocukta öyle sanmıştır bence
Kahpe bomba onu öldürmeden önce

Türkmen dağı iki kelime dört hece
Üzerine bomba yağar gündüz gece
Annesiz babasız kardeşsiz kalmıştı
türkmen çocuğu henüz ölmeden önce

Ergül Sirkintı

Türkmen Dağına

Açılsın kapılar yiğitler yürüsün
Kâhpe Rus'un bugün defteri dürülsün
Türkmen Dağı'nda etten duvar örülsün
Haydi koç bahadırlar Türkmen Dağı'na

Türkmen Dağı Hîra Dağı'yla arkadaş
Bütün küffar sana karşı olmuş gardaş
Durmaz akar Hîra'nın gözündeki yaş
Haydi koç bahadırlar Türkmen Dağına

Türkmen Dağı'nda dalgalansın al sancak
Köpekler sen kükreyince susar ancak
Habib-i Kibriya sana açmış kucak
Haydi koç bahadırlar Türkmen Dağı'na

Ergül Sırkıntı

Umut

Boş ver!
Aldırma bu kötü kabusa.
Geçmişini düşün,
O aydınlık geçmişini.
Bir anlıkta olsa,
Yaşa o günlerin tekrar zevkini.

Umut geçmişte saklı inan bana.
Geçmişe bakmayan umutsuz artık.
Umut; Malazgirt'te Çaldıran'da.
Uykudaki rüya gibi yaşatır insanı.

Bir rüya gibi canlanır gözlerinde.
Yavuz'un o keskin bakışları.
Uzanır ceddimizin yüce eli.
Uzanan kolların arasında;
Güç, kuvvet, sevgi seli.

Bak!
Hırçın ırmak sakinleşmiş.
Deryayı bırakıp sana akıyor.
Kayanın dibindeki ağacın gölgesinde,
Bir garip yolcu geçmişe bakıyor.

Şair gibi;
Dur yolcu! de;
Gururla saygı dursun,
Atalarımızın hatırası önünde.
Sonra; umutla bakarak geleceğe,
Yürüsün yoluna.
Arasın bulsun mutluluğu,
Bu hengamenin ortasında.
Mutluluk timsali ceylanlar gibi,
Koşup oynasın.
Sonra varlığını fark edip,
Alıp götürsün seni,
Ta uzaklara.
Bu karanlığı yırtarak,
Ulaştırsın sonsuzluğa.

Ergül Sirkintı

Yeniden Diriliş Türküsü

Herkes bize hasta derken yeniden dirildik
Can ülkem gitti derken yedi düveli yendik
Kutsal bir sevda uğruna nice canlar verdik
İşte benim milletim işte benim Türkiyem

Oyunlar üst üste geldi oyunları bozduk
Saçma kardeş kavgalarına pranga vurduk
Kurulan tuzaklara karşı el ele olduk
İşte benim milletim işte benim Türkiyem

Ey kahraman Türk oğlu yılmak yok hep ileri
Yine yırtacaksın sana biçilen kefeni
Haydi uzak durma birlik ol gel beri beri
İşte benim milletim işte benim Türkiyem

Ergül Sırkıntı

Zaman

Bilmek istiyorum;
Niçin yaşılanıyoruz?
Niçin geçiyor zaman?
Geçen zaman mı?
Yoksa kaybolan gençliğimiz mi?
İnanmıyorum zamanın geçtiğine.
Yelkovanın;
Zamanı işlediğine inanmıyorum.
Zamanı geçiren ne dakika ne saniye.
Saat dursa da koşuyor,
gündüz geceye.
Zamanı döndüren benim ben.
Benim yaşamımdır,
Gündüzü geceye götüren.
Gündüz yok,
Hep gece var ölürsem.
Gündüzü bulmak için,
Canımı kabre mi götürsem.

Ergül Sırkıntı